

Trohet vid vittnesbörds möten.

Herren har visat mig, att sabbatshållare böra visa stort intresse i att uppehålla sina möten och göra dem intressanta. Det är mycket nödvändigt, att det bliver mera intresse och energi i detta avseende. Alla böra hava något att säga till Herrens ära, ty genom att så göra, bliva de välsignade. En åminnelsebok skrives om dem, som ej försumma att komma tillsammans, utan ofta tala till varandra. Kvarlevan av Guds folk skall vinna seger genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. Några vänta att vinna seger genom Lammets blod allena, utan att själva göra någon ansträngning. Jag såg, att Gud i sin nåd givit oss förmåga att tala. Han har givit oss en tunga, och för dess bruk skola vi svara inför honom. Vi böra ära Gud med vår mun, i det vi till sanningens ära tala om hans oändliga nåd och på grund av Lammets blod vinna seger genom vårt vittnesbörd.

Vi böra ej komma tillsammans och sitta tysta; endast de skola ihågkommas av Herren, som samlas för att tala om hans härlighet, hans ära och makt. Över sådana skall Guds välsignelse vila, och de skola bliva vederkvickta. Om alla handlade som de borde, skulle ingen dyrbar tid gå förlorad, och ingen anmärkning om för långa böner och förmaningar skulle då behövas; hela tiden bleve då använd till korta, tydliga vittnesbörd och böner. Bed, tro och mottag! Allt för ofta drives det gäck med vår Herre; det förekommer för mycken bön, som icke är någon bön och som tröttar änglarna och misshagar Gud, för många tomma, meningslösa önskningar. Vi böra först känna vårt behov och så bedja Gud om det, som vi behöva, troende, att han giver oss det, medan vi ännu bedja. Så skall vår tro förökas och envar bliva uppbyggd, den svaga skall stärkas och den missmodige och försagde skall nödgas blicka upp och tro, att Gud lönar alla, som söka honom med all flit.

Många sitta tysta, emedan de ej hava något nytt att säga, utan måste upprepa vad de förr sagt, om de skola säga något. Jag såg, att orsaken härtill var högmod, och att Gud och änglarna åhörde de heligas vittnesbörd och funno behag i dem samt blevo förhålligade genom att dessa vittnesbörd blevo upprepade vecka efter vecka. Herren älskar enkelhet och ödmjukhet, men det misshagar Gud och bedrövar änglarna, då de som bekänna sig vara Guds arvingar och Jesu medarvingar, låta dyrbar tid gå förlorad under sina möten.

Om bröderna och systrarna stode, där de skulle stå, så skulle det ej vara svårt för dem att finna något nytt att säga till Jesu ära, han, som hängde på Golgata kors för deras synders skull.

ur "Adventbudskapet"
av Ellen White
sid 144-145